

1830

ONS JUBELJAAR

1930

Een Eeuw geleden werd de Laterdaagsche Kerk gesticht

1 SEPTEMBER 1930

No. 17

35e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

— OPGERICHT IN 1896 —

Vermoei u niet om rijk te worden; sta af van uw vernuft. Zult gij uwe oogen laten vliegen op hetgeen niets is? Want het zal zich gewisselijk vleugelen maken, gelijk een arend, die naar den hemel vliegt.

Spreuken 23: 4 en 5.

RIJKDOM.

President Heber J. Grant.

„Rijkdom is overbodig bezit,” zeide de groote Amerikaansche taalgeleerde Webster eens en zeer zeker had hij gelijk. Als wij in de geheele wereld zouden willen zoeken naar een denkend of ontwikkeld mensch, welke niet onmiddellijk zou toegeven, dat bijna alle menschen jagen naar rijkdom, zou het ons, naar mijn meening, moeilijk vallen zoo iemand te vinden. Ik mag wel met zekerheid beweren, dat voor de meeste menschen het streven naar de rijkdommen dezer wereld de voornaamste drijfveer is van hun inspanningen en arbeid. Bijna een ieder is door de koorts naar rijkdom aangegrepen.

Toch werp ik het verre van mij, den staf te willen breken over degenen, die temidden van den wilden strijd van het leven staan en met de grootste inspanning worstelen om vooruit te komen, want dezen toonen inderdaad een bewonderingswaardige energie. Ik zou bijvoorbeeld onze jongenlieden in onze kerk vóór alles willen inprenten, dat, wat zij ook willen doen of ondernemen, zij altijd hun grootste kracht, al hunne bekwaamheid en de grootst mogelijke volharding moeten aanwenden om succes te hebben. Naar mijne meening ontstaan er in het leven meer schipbreuken door gebrek aan vastheid van doel en door besluiteloosheid dan door onbekwaamheid.

Wanneer wij bij het bestudeeren der toestanden in de wereld tot de verheugende slotsom konden komen, dat, ondanks de overal heerschende jacht naar rijkdom, die menschen, welke het doel hunner wenschen hadden bereikt, door den wensch waren bezielde hunne medemenschen te helpen en hun goede daden in evenredigheid met hun groeienden rijkdom te doen toenemen, dan zouden wij zeer waarschijnlijk weinig of geen reden hebben om over de tegenwoordige toestanden minder gunstig te oordeelen of in plaats van de bestaande financieële verhoudingen andere te wenschen. Er leven eenige, hoewel weinige, menschen, die ook dan nog hunne fijne geaardheid en een groot medeleven en medevoelen in het lot hunner medemenschen behouden als zij in het bezit van grooten rijkdom zijn gekomen. In den regel verhardt rijkdom de zielen der menschen, en het is derhalve een diepe bron van bevrediging, wanneer wij de zekerheid hebben, dat dergelijke uitzonderingen bestaan. Deze uitzonderingen geven nieuw leven aan het menschenhart, waaraan zij denzelfden zegen brengen als de regen des hemels aan het, door maandenlange verschroeiende zonnehitte, uitgedorde land.

Uitzonderingen, welke het geloof versterken.

Nu en dan zien en hooren wij, dat rijke menschen, die schijnen te gevoelen, dat zij hun aardse schatten van den Gever van al het goede hebben ontvangen, geluk en vreugde verspreiden in de huizen en harten van vele anderen. Het behoort de wensch van alle Heiligen der laatste Dagen te zijn, welke eenmaal in het bezit komen van aardse rijkdommen, deze lichtende voorbeelden na te volgen. Dergelijke schoone uitzonderingen geven ons moed, het geloof in onze medemenschen te behouden. En alles, wat erop gericht is, ons geloof aan de menschheid te versterken, is goed. Ieder mensch bezit de macht, zijn leven op te bouwen of te verwoesten. Ieder bouwt zijn eigen karakter. Ik raad allen Heiligen der laatste Dagen aan, den Schepper van hun leven met allen ernst, waartoe zij in staat zijn, te bidden, opdat Hij ze eerst met de noodige wijsheid, aardse rijkdom goed te gebruiken zegene voor Hij deze in hunne handen geeft.

Er is niets, waarin een lid der Kerk van Christus meer de hulp des hemels noodig heeft dan in het gebruik van zijn geld. Juist terwille van den rijkdom heeft het geloof van vele menschen schipbreuk geleden en hebben zich velen van het Evangelie afgewend. Het schijnt voor een mensch, die veel geld verwerft, een moeilijk iets te zijn, eerlijk zijn tienden te betalen; maar het is niet moeilijk voor den mensch, welke sterk staat in het geloof en welke voor een klein loon moet arbeiden, om het tiende deel van zijn verdiensten aan den Heer terug te geven. Het voorbeeld, in den Bijbel geschilderd, over het „penningske der weduwe”, toont ons

de waarde van het offer, door rijk of arm gebracht.

Er zijn leden onzer Kerk, welke meenen, dat de Heer niets te maken heeft met zaken, welke met geld in verband staan. Deze denken, dat Hij ons alleen in geestelijke dingen, evenwel niet in ons zakenleven leiden kan of wil. Zulk een gedachte is even onlogisch als die, dat de Heer ons slechts in een klein gedeelte van onzen arbeid zegenen zoude, en niet in die vraagstukken des levens, welke het grootste gedeelte van onzen tijd in beslag nemen. En juist de zakelijke zijde des levens neemt het grootste gedeelte van onzen tijd in. Het is zelfs zeer gewichtig, dat wij als leden van de Kerk van Christus door den Almachtige zoowel in tijdelijke als in geestelijke zaken geleid worden, omdat het geloof van zoovele menschen op de klip „geldzaken” strandt en verpletterd wordt en zij de getuigenis van het Evangelie verliezen.

Herinnert U zich de geschiedenis van den rijken jongeling, die van zijn jeugd af alle geboden onderhouden had, maar die toch, toen de Heiland verlangde, dat hij zijn have en goed verkoopen zou en het geld den armen geven, „bedroefd henen ging, want hij had vele goederen”.

Karakter is meer van gewicht dan rijkdom.

Zoekt boven alle andere zegeningen eerst naar wijsheid; want er is ons gezegd geworden: „Gij zult U geen schatten op de aarde verzamelen, waar ze door motten en roest weggevreten worden en waar de dieven ze weggraven en stelen: Vergadert u echter schatten in den hemel, waar ze noch door motten of roest weggevreten worden, noch dieven ze weggraven en stelen. Want waar uw schat is, aldaar zal ook uw hart zijn”. Geen verstandig denkend mensch, hetzij jong of oud, die gelooft, dat dit geïnspireerde woorden zijn, zal nog aan het idee vasthouden, dat wij niet in alle dingen, geestelijke zoowel als tijdelijke, door den Heer geleid moeten worden. De vermaning bevat ook een waarschuwing tot ons, dat wij de verlangens van ons hart niet op de dingen dezer wereld gericht mogen hebben. Onze Heer en Heiland Jezus Christus werd in een stal geboren en leefde in armoede, zooals de Bijbelsche geschiedenis vertelt. Zonder twijfel zagen velen zijner tijdgenooten op hem neer. En heden zijn er vele arme en nederige Heiligen der laatste Dagen, die vaak zeer geringschattend worden behandeld, doch juist zij zullen eenmaal, in den Dag van het Groote Gericht, zeer hoog staan, ja naast den Heer.

Iemand, die zich ten doel gesteld had de gerechtigheid in de raadsbesluiten des hemels te bewijzen, zeide eens, dat de armen in „hoop” konden leven, de rijken in „vrees”! Zekerlijk is de eerste toestand de gelukkigste. Als wij door betere levensomstandigheden in staat gesteld worden onze Kerkelijke plichten beter en meer te kunnen waarnemen, dan is er niets te vreezen als wij dit doen,

ook niet in het geval, dat waarlijk rijk zouden worden. Ik ben er zeker van, dat de Heer even gewillig is ons met een volheid van aardsche rijkdommen te zegenen, als dat hij ons met de kennis van het plan der Verlossing des Levens heeft gezegd. De grootste van alle gaven Gods aan den mensch is „het eeuwige Leven”; en wij, de Heiligen der laatste Dagen, hebben de kennis ontvangen, welke ons in staat stelt dezen grooten zegen te ontvangen, als wij ons beijveren de geboden na te leven.

Niemand verkrijgt den rijkdom dezer wereld zonder inspanning „Zoekt eerst het rijk Gods en zijne gerechtigheid en al het andere zal u toevallen”, is een gebod dat wij dienen na te volgen.

Het zijn de „eeuwige schatten”, waarnaar ieder Heilige der laatste Dagen behoort te streven. In Leer en Verbonden wordt ons gezegd, dat wij alle kennis, die wij ons op aarde verwerven medenemen als wij eens dit aardsche leven zullen verlaten; maar geen enkele gulden van ons aardsch bezit zal met ons voortkomen in de opstanding.

Mijn innigste wensch werd vervuld, als iedereen wilde begrijpen, dat rijkdom niet goed is, als niet de wijsheid dezen rijkdom voortdurend vergezelt. Het verlangen naar rijkdom leidt tot de meeste misdaden, waaronder wij heden zoo zeer lijden. Als een mensch aangegrepen is door het verlangen, rijk te worden, dan is het voor hem zeer moeilijk in al zijn handelingen streng eerlijk te blijven.

„Eeuwige schatten” zijn goederen waard gezocht te worden.

Zedelijk verval en ook haat en nijd zijn de trouwe begeleiders van den rijkdom. Terwijl de ouders hun rijkdommen vergrooten, geven hunne kinderen, die voor dit bezit niet gearbeid hebben, het geld uit om goede of booze hartstochten te bevredigen. In dit alles moeten eerst bittere ervaringen als tuchtmeesters optreden, om de menschen met ijzeren gestrengheid den weg tot ontwikkeling te wijzen.

Voor elke zegening, waarin wij ons verheugen, zijn wij de schuldenaren van God, en ik verheug mij, als ik zie, hoe een volk langzamerhand steeds rijker wordt. Ik zou wenschen dat allen eigen huizen en daarbij de gemakken bezaten welke ons geluksgevoel in dit leven doen toenemen, want ik gevoel, dat als dit zoo zou zijn, wij ook op weg waren toe te nemen in wijsheid, anders zou de Heer ons niet met aardsche goederen zegenen. Armoede met den zegen des Heeren is oneindig veel beter dan rijkdom zonder Zijnen zegen. Het getuigenis van het Evangelie brengt ons ertoe, alle offers, welke er van ons verlangd worden, met vreugde te brengen. Als een mensch met een sterk geloof een kennis van het Evangelie verkrijgt, dan is hij bereid, indien noodig, have en goed te verlaten ter wille van het Evangelie; en hij gevoelt zich daarbij veel

meer gezegend dan degene, die geen getuigenis heeft ontvangen en die zijn eigendom mag behouden.

Aan de Heiligen is beloofd geworden, dat zij een rijk volk zullen worden, maar ik denk niet, dat deze tijd zal komen vóór wij meer kennis bezitten dan nu, want dan zal het mogelijk zijn rijkdommen te hebben, zonder dat ons hart er aan hangt.

Wij behooren er naar te streven, eeuwige schatten te verwerven. Als wij deze ontvangen, dan bestaat er geen reden ons te beklagen, ook zelfs dan niet, als wij in dit leven geen „overbodigen rijkdom” ontvangen.

Ware rijkdom.

„Wat is ware rijkdom? De liefde uwer familie, het vertrouwen uwer bureu en vrienden, in God te gelooven en Zijne geboden te gehoorzamen — niet geld, noch goed. Ik kende een man, die in voortdurende ellende leefde, omdat hij bang was, dat hij zijn spaarpenningen zou kunnen verliezen en sterven, zonder zijn kinderen een cent na te laten. Het armste lid der Kerk, dat lieve familieleden bezit, die het pad des Meesters volgen, en zich daarbij in den geest van het Evangelie verheugt, en in het Evangelie de ware beteekenis van het leven ziet, is onvergelijkelijk rijker. Dit lid der Kerk bezit dan de ware rijkdommen. Daarmede wil ik niet zeggen, dat geld niet waard is gewenscht te worden; maar er zijn dingen, die beter zijn dan geld.” — (Joseph Smith).

DE OMGEWAAIDE BOOM.

(September-les voor de broeders-huisbezoekers).

Tijdens mijn verblijf in het Rotsgebergte liep ik eens door een bosch en zag daar een grooten boom, die omgevallen was terwijl er omheen allerlei kleinere boomen stonden, waarvan er niet één gevallen was. En ik vroeg mij af: waarom? Aan niets kon men zien dat er een hevige storm gewoed had.

Nauwkeurig keek ik toe en zag wat er gebeurd was. Laat mij het u vertellen. Jaren van te voren had een klein wormpje de bast van dien boom doorboord en was begonnen te vreten. Heel kleine beetjes. Eén zoo'n wormpje eet niet veel! Maar weldra kwamen er meer wormpjes en die begonnen ook te knagen. En hun aantal nam steeds toe en allemaal vreten ze daar onder die schors. En ze gingen ermee door totdat het hart van dien boom er uit zag als een spons. Ondertusschen bleef de schors er goed uitzien, want de wormen raakten die niet aan. En als er menschen voorbij kwamen, hebben ze waarschijnlijk gedacht, wat een reus! Wat een forsche.

sterke boom, die staat nog wel honderd jaar! Maar hij was door-en-door wormstekig.

Op een mooien zomerdag, toen al de andere boomen ruischten in het briesje, viel die reus plotseling met een gekraak dat de vogels en het boschgediert verschrikt moet hebben. Hij viel, niet omdat de wind zoo sterk was, maar omdat hij zelf zwak was. Een zomerbriesje veroorzaakte zijn val!

Soms valt een mensch in groote en vreeselijke zonde. Het blijkt dat hij een bedrieger, een leugenaar, een dief is. Misschien gaat hij er met een groote som gelds vandoor en de nieuwsbladen staan vol van wat men zijn „val” noemt. De menschen vragen zich af hoe hij toch zoo kon vallen hoe hij eensklaps zoo slecht kon worden. Iedereen dacht dat het een oppassend man was en kijk! plotseling staat hij als een verschrikking voor ons.

Neen, die man is niet plotseling slecht geworden. Hij stond op het punt van vallen, net als die boom, ofschoon niemand het wist. Lang voordat hij viel was er een wormpje in zijn hart gekropen: het wormpje van bedrog. Toen hij nog een schooljongen was, begon hij leugentjes te vertellen. Grooter leugens volgden. Hij begon zich kleinigheden toe te eigenen, die aan anderen toebehoorden, kleinigheden, want hij dorst geen groote geldsom te stelen! Misschien enkele centen, een stuk speelgoed van een schoolmakker. Andere leugens en andere diefstallen volgden, dat wil zeggen: andere wormpjes sloten zich bij het eerste knaagdiertje aan, die allen hun best deden om zijn eerlijk hart weg te vreten.

Dat ging jarenlang zoo door. Hij deed zich altijd voor als een braaf mensch en daarvoor zagen de menschen hem ook aan, want de wormen tasten de schors niet aan terwijl ze het hart wegvreten. Maar op een keer kwam er het briesje van een eigenaardige verzoeking. De man had geen kracht om weerstand te bieden, want 's menschen kracht is in zijn hart gezeteld, en zijn hart was wormstekig. Zoo kwam hij te vallen. En terwijl de menschen zich verwonderden, wist de Groote Kenner der harten dat hij al lang op het punt stond van vallen.

„Behoedt uw hart bovenal wat te bewaren is”, zegt de Spreukendichter, „want daaruit zijn de uitgangen des levens” (Spreuken 4 : 23). Hij alleen is veilig die de kleine wormpjes uit den boom houdt. Wie booze gedachten uit zijn hart houdt, ze daar niet laat nestelen, zal sterk zijn, want hij zal rein zijn. En de winden der verzoeking zullen hem niet omverwerpen.

K.

Ontbreekt openbaring, dan wordt het volk bandeloos.

(Spreuken 29 : 18, Leidsche Vert.)

HET ONTSTAAN VAN EEN PAREL.

(Huisbezoeksters-les voor de Zusters-Hulpvereniging voor September.)

De parel, zooals wij allen wellicht weten, ontstaat in een oester-schelp, een ruwe, leelijke schaal. Hoe? Hier is het korte verhaal:

Terwijl de pareloester op de parelbanken bij de Aroe-eilanden of elders ligt te groeien (veel werk verricht zoo'n schelpdiertje niet!) gebeurt er op zekeren dag iets. Een ruw stukje steen of zand komt de schelp binnen. Dat doet zeer en de oester tracht het kwijt te raken. Maar hoe meer ze probeert, hoe erger de pijn wordt. Hoe ze ook wringt en woelt, alles is te vegeefs. Ze krijgt het lastige voorwerpje er niet uit.

Na een poos geeft ze den strijd op. Ze schijnt tot het besluit gekomen, dat het maar het best is stil te wezen en de pijn te dulden. Dan gebeuren er twee interessante dingen. Ten eerste wordt de pijn dragelijker. En dan begint er een wondere verandering. Een heldere vloeistof begint de ruwe zandkorrel te bedekken, zoodat er een ronde, gladde oppervlakte ontstaat en er na een poos geen enkel scherp puntje of kantje meer aan is. En het leelijke voorwerp begint mooi te worden, wordt grooter en rijker van kleur. En zoo, terwijl de oester volslagen onkundig is van wat er voorvalt, ontstaat er een mooie parel daarbinnen, ontstaat daar uit het lastige voorwerpje dat eerst zoo wreed scheen.

Straks vindt de parelvisser de oester, opent de schelp en ontdekt een kleinood dat door een vorstin gedragen kan worden!

En zoo vormt, heel dikwijls, onze Hemelsche Vader een mooie ziel. Als er verdriet of beproeving op onzen weg komt, achten wij het vreemd en moeilijk. Wij vechten er tegen en probeeren ons er van te ontdoen. Wij bidden God, het weg te nemen, want het doet zeer. Maar soms laat Hij het daar blijven. Hij leert ons stil te wezen, de beproeving te aanvaarden, vol te houden. Het wordt dragelijker als wij stil zijn. En Zijn liefelijke, genadige invloed doorhuivert ons leven en verandert de beproeving in een zegen. Daar binnen in ons vormt zich een parel, het kleinood van een mooi karakter. Onze Hemelsche Vader slaat dien parel gade en verblijdt Zich. Mettertijd zal Hij haar in Zijn kroon dragen.

Het ontstaan van een parel is een gelijkenis: de geschiedenis van het aanvaarde leed en een mooie ziel. K.

O. O. V.

Een boodschap aan alle gemeente-presidentschappen: Kiest nu uw O. O. V.-ambtenaren en -leeraars en -leeraressen voor het aanstaande seizoen; en als ge de rapport-formulieren ontvangt, rap-

porteert dan de namen en adressen terstond en zendt ons de formulieren zonder oponthoud terug, opdat de namen goedgekeurd kunnen worden. Stelt niemand aan zonder eerst den Overziener te raadplegen. Doet alles wat in uw vermogen is, s.v.p. om dezen zendingsregel te handhaven. Een ieder sta op zijn post en doe hetgeen hem aangewezen is. Het O. O. V.-werk begint in de eerste week in October en de eerste bijeenkomst is een programma-avondje voor al de leden der gemeente. Het programma dient zoo aantrekkelijk mogelijk gemaakt: een goed begin is het halve werk! Alle namen voor ambtenaren en leeraars(essen) moeten ons vóór 15 September bereiken. Maakt er dadelijk werk van. Wij marcheeren voort tot glorie in dit onvergetelijke Eeuwjaar!

B. H. O.

ZONDAGSSCHOOLWERK.

Avondmaalsversje voor September.

't Is goed dat in des Heeren naam
 Gods volk des Zondags komt te zaam
 En Hem gedenkt bij kelk en brood:
 De zinnebeelden van Zijn' dood.

Opzegttekst:

Handelingen, hoofdstuk 2, vers 28.

En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den naam van Jezus Christus tot vergeving van zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.

Onderwerpen voor toespraakjes van 2½ minuut:

- 7 Sept. 1. Gehoorzaamheid is beter dan offerande (1 Sam. 15 : 22).
 2. De mensch ziet aan wat voor oogen is, maar de Heere ziet het hart aan (1 Sam. 16 : 7).
- 14 Sept. 1. „De vaders hebben onrijpe druiven gegeten en de tanden der kinderen zijn stomp geworden”. Een verkeerd spreekwoord. Ezechiel 18 : 1-20.
 2. De wachter over het huis Israëls. Ezechiel 33 : 1-20.
- 21 Sept. 1. Opzeggen: Een Engel van den Heer. Zie „Enkele Eeuwfeestliederen”.
 2. Opzeggen: Leer en Verbonden 128 : 16, 17 en 18.
- 28 Sept. 1. Gerechtigheid verhoogt een volk, maar de zonde is een schandvlek der natiën (Spreuken 14 : 34).
 2. Het is eer voor een man, van twist af te blijven, maar ieder dwaas zal er zich in mengen (Spreuken 20 : 3).

(Wordt vervolgd op bl. 293).

ZALIGHEID VOOR DE DOODEN. 1)

Genealogie en Tempelwerk.

Het is ons plan, in al de Vertakkingen der Zending, waar dit doenlijk is, Genealogische Klassen op te richten deze maand. Na een behoorlijke voorbereiding hopen wij dat de verschillende klassen met verstand van zaken vruchtbare briefwisseling kunnen onderhouden met Amerika, die tot prijzenswaardig „wisselwerk” leiden zal: dat kerkleden in Holland namen zullen opspeuren, geslachtslijsten in orde brengen voor kerkleden in Amerika; en dat kerkleden in of nabij tempelsteden werk ten behoeve van de dooden zullen verrichten voor kerkleden in Holland. Dit is meteen een antwoord aan enkele briefschrijvers in Utah, die ons hierover geschreven hebben, maar wier correspondentie tot nog toe niet de noodige attentie verkregen heeft.

Les 1.

De grootste aller gaven Gods aan Zijne kinderen is die der zaligheid (Leer en Verb. 6 : 13).

Het grootste Zijner werken is de onsterfelijkheid en het eeuwige leven des menschen te weeg te brengen, hetwelk Zijne heerlijkheid is (Boek v. Mozes 1 : 39).

Voor dit grootsche en heerlijke oogmerk worden werelden door Hem geschapen en met Zijn kinderen bevolkt. Hij geeft hun geboden, maar tevens vrijheid van keus.

”Liefde alle werelden behield
Voorheen — redt hen voortaan;
Maar kon genâ berooven 't recht
En Elohim bestaan?
Vrijheid — des menschen g'loof en werk,
Genâ Gods — voert tot heil;
Leven of dood, deugdloon of vloek,
Wacht allen zonder feil.” (Elias, Derde Zang).

Het plan der zaligheid, het heilsplan of het Evangelie van Jezus Christus, werd aangenomen in de hemelen vóór de grondlegging der wereld. Adam, ons aller stamvader, kwam hier volgens aan-

1) De lessen die onder dit hoofd in de STER zullen verschijnen, zijn een verkorte navolging van *Salvation for the Dead, Genealogy and Temple Work*, een uitgave van de *Genealogical Society of Utah*, 1927.

wijzing. Zijn val, die een wereld van „gebrokenheid” veroorzaakte, was deel van het heilsplan.

Adams val maakte het noodig, dat de Eeniggeborene des Vaders kwam om de wereld te verlossen van dien val. Dit is óók een gedeelte van het Plan. Jezus wordt genoemd het Lam, dat geslacht is van de grondlegging der wereld (Openb. 13 : 8). Hij kwam om heel het menschedom te verlossen, niet enkel van Adams overtreding, maar ook van onze eigene zonden op deze voorwaarde: dat wij de wetten en verordeningen van het Évangelië gehoorzamen. Zie Hebr. 5 : 9; Matt. 7 : 21; Joh. 1 : 3-6. Laat een der klasleden het volgende voorlezen tijdens de les: 2 Nephi 2 : 22-27.

De grondbeginselen van het heilsplan zijn: 1. Geloof in God den Vader, in Zijn Zoon Jezus Christus en in den Heiligen Geest (het presideërend gezag in de hemelen); 2. Erkenning van het verzoeningswerk van Christus voor Adams overtreding èn voor eigen zonden op voorwaarde van bekeering; 3. Bekeering; 4. De waterdoop (onderdompeling) tot vergeving van zonden; 5. De doop des Heiligen Geestes; 6. Wij moeten gewillig zijn den Heere te dienen met heel ons hart, met heel ons verstand en met al onze kracht, Zijn geboden ten einde toe bewarend.

Op deze wetten is de zaligheid gegrond, en de beloofde zegeningen gelden alle menschen. Deze voorwaarden zijn niet te streng of te zwaar, maar kunnen door de zwaksten der zwakken gevolgd worden, zoo zij maar hun vertrouwen in hun Verlosser willen stellen.

De klasleden dienen het volgende te lezen: Leer en Verbonden 20 : 18-26; 19 : 4, 15-19; Boek van Mozes 5 : 11 en 12; „De Val en de Verlossing” door Orson F. Whitney, het laatste voor 5 cent per stuk verkrijgbaar van de zendelingen of van het hoofdkantoor.

Soms worden de Laterdaagsche heiligen scherp bekritiseerd door andersdenkenden, daar zij gelooven dat gehoorzaamheid aan hemelsche voorschriften noodig is. Geloof-alléén is noodig, zeggen zij. Of, zooals een paar liederen het uitdrukken:

”Uw werk en niet het mijne,
Is 't, waar 'k mijn heil van wacht;
Waarop 'k geheel vertrouwde,
Het is door U volbracht.”

”Zoo als ik ben — geen uitstel baat!
'k Ben nit mijzelf tot niets in staat;
Gij wischt den smet van alle kwaad —
O, Gij Lam Gods, ik kom!”

Niettemin is er maar één heilsplan en maar ééne deur. „Wie van elders inklimt, die is een dief en moordenaar” (Joh. 10 : 1).

Wij hebben den weg niet smal gemaakt! „Niet een iegelijk die zegt: Heere, Heere! zal ingaan, maar wie daar doet den wil des Vaders”. Dat is niet ons woord, geen menschenwoord, maar dat komt van een Machthebbende!

En hoe staat het met kleine kinderen?

„Zie, Ik zeg u, dat kleine kinderen van de grondlegging der wereld af door Mijnen Eeniggeborene verlost zijn:

„Daarom kunnen zij niet zondigen, want aan Satan is geen macht gegeven kleine kinderen te verzoeken, totdat zij beginnen voor Mij verantwoordelijk te worden;

„Want het is hun gegeven zooals Ik wil, volgens Mijn eigen welbehagen, zoodat groote dingen van hunne vaders mogen geëischt worden. En wederom, Ik zeg u, dat al wie kennis heeft, heb Ik dien niet geboden zich te bekeeren?” Leer en Verb. 29 : 46-49.

Leest Moroni 8 : 19-25.

PRIESTERSCHAPSVERGADERING.

2 Sept. „Voor zoover hij nauwkeurig vertaald is”. Enkele voorbeelden van nieuwe verklaring van bijbelwoorden.

„Matth. 6, waar Jezus zegt : „Voorwaar zeg ik u : zij hebben hun loon weg” — wat beteekent dat? ’t Hier gebruikte woord is in de papyri een gewoon woord voor het ontvangen van een kwitantie; dus : zij hebben hun loon reeds ontvangen. Zij die aalmoezen geven en bidden, om van de menschen gezien te worden, vinden bij God geen gehoor. Zij hebben in de eer der menschen hun loon reeds ontvangen. — Het woord dat in de Stat. Vert. wederkomst luidt, duidt aan de plotselinge tegenwoordigheid van een godheid en de plechtige intocht van keizer, koning of stadhouder, waardoor dus de Messiaswaardigheid goed wordt getypeerd. — Het woord, gebruikt van de Farizeërs die Jezus strikvrage stellen, is niet alleen ons „verzoeken”, maar het is ook wel zeker „in de val lokken”. -- Diathèkè is in den regel beter niet als verbond te vertalen; het is óf testament óf ruimer en beter beschikking, wilsbeschikking. — Wat in de Stat. Vert. „ergeren” heet, is moeilijk thans meer met „ergeren” weer te geven, omdat het een veel sterkere beteekenis heeft: ten val brengen, tot ontrouw verleiden of iets dergelijks. Zoo zou een lange rij zijn op te stellen. (Dr A. M. Brouwer. *Wat is ons de Bijbel?* p. 20).

9 Sept. „Juister tekst”.

„Wij hebben het woord *proskunéo* op vele plaatsen door „huldigen” in plaats van door „aanbidden” vertaald. Dit woord wordt gebezigd voor elke daad van eerbetooning (van den eerbied af, dien men aan een hooggeplaatst persoon, tot aan de aanbidding, die men aan God zelve verschuldigd is), zoodat het verband moet aanduiden, welk soort van eerbetooning er bedoeld wordt. Aangezien nu de meeste personen, die tot den Heer kwamen, tijdens Zijne omwandeling op aarde, de bedoeling niet hadden om Hem als God te erkennen, zoo hebben wij ook in die gevallen „huldigen” en niet „aanbidden” genomen.

In plaats van „heidenen” vertaalden wij „volken”, omdat heidenen, in onzen tijd alleen gebruikt voor afgodendienaars, op de meeste plaatsen niet met de bedoeling van den schrijver overeenkomt. Wel waren, toen de boeken van het N. T. geschreven werden, alle niet-Joden afgodendienaars; doch de genade heeft de volken bezocht, en daardoor zijn zij thans over het algemeen geen heidenen meer, hoewel zij niet opgehouden hebben in tegenstelling met de Joden „volken” te zijn. Men leze b.v. Rom. XI, en men zal zien, dat „heidenen” daar in het geheel niet past. Daar, waar t a e t h n ä een klasse beteekent en niet de volken, vertaalden wij „die uit de volken”. (Nieuwe Vertaling N. T., voorrede, 's Gravenhage, H. C. Voorhoeve Jzn.)

16 Sept. „Harde noten” bij het vertalen.

„Het woord „ekkläsia” beteekent eigenlijk „vergadering”, hetgeen duidelijk blijkt uit Hand. IX : 41, waar wij lezen, dat de stadschrijver „de vergadering” liet gaan. Het woord duidt aan een vergadering van hen, die in de grieksche staten burgerrecht hadden, tegenover zulke inwoners, die dit recht missen, en die „paroi-koi” d.i. „vreemdelingen” en „bijwoners” genoemd werden. In het Nieuwe Testament wordt „ekkläsia” gebezigd, zoowel van de vergadering der Israëlieten in de woestijn, (Hand. VII : 38) als van de oproerige menigte te Efeze; Hand. XIX : 51), zoowel van de algemeene vergadering der Christenen in den hemel, (Hebr. XII : 23) als van de gemeente op aarde. (Matth. XVI : 18). Desniettemin konden wij er niet toe besluiten om het door „vergadering” te vertalen, maar behielden, om misverstand te voorkomen, het gewone woord, „gemeente”.

„Een andere moeilijkheid leverde de vertaling van het grieksche voorzetsel „eis”, dat volgt op het woord „baptizo”, doopen. Men wordt gedoopt „eis”, d.i. men wordt bij iets gevoegd, men sluit zich bij iets aan, men voegt zich bij een persoon door den doop. Zoo wordt men gedoopt „eis” den dood van Christus — „eis” Christus zelve — „eis” Mozes — „eis” de vergeving der zonden; het woord „eis” drukt het doel uit, dat met den doop beoogd wordt. Daarom vertaalden wij het door „tot”, in de overtuiging hierdoor den zin zoo nauwkeurig mogelijk te hebben weergegeven.

„Ook maken wij den lezer opmerkzaam op de weglating van het lidwoord vóór het woord „wet”, hetwelk in de brieven van Paulus, vooral in die aan de Romeinen en aan de Galatiërs, dikwerf voorkomt. Dit is van groot gewicht, omdat men onder de uitdrukking „de wet” steeds de wet van Mozes verstaat; terwijl de Apostel menigmaal van wet als een algemeen beginsel, en niet van de wet van Mozes spreekt.” (T. a. p.).

23 Sept. Onze eigen Nederlandsche taal heeft een groote ont-

wikkeling doorgemaakt in de drie eeuwen sedert de Staten-Vertaling ontstond.

„Wij zullen tegenwoordig niet meer spreken van „wiji”, waar wij „vrouw”; van „bagge”, waar wij „ring”; van „slecht”, waar wij „eenvoudig”; van „kweelen” waar wij „kwellen”; van „versieren”, waar wij „verdichten”; „miszaken”, waar wij „verloochen”; „vroom”, waar wij „eerlijk, dapper”; „vertoog” waar wij „draalde”; „koets”, waar wij „ledikant” bedoelen. Nu zijn vele van deze woorden in de nieuwe bijbeluitgaven ook al veranderd. Maar nu nog lees ik in de Past. brieven, dat een oudste of een diaken niet een „smijter” mag zijn — wie van ons weet, dat dit 't oude woord voor „vechtersbaas” was, van „smijten”, dat toen „slaan” beteekende? In 2 Cor. 6: 3, 8: 20 (— Wij geven geen aanstoot in eenig ding, opdat de bediening niet gelasterd worde. — Dit verhoedende dat niemand ons moge lasteren —) staat nog 't oude woord „lasteren” dat vroeger „laken” beteekende. Maar inderdaad heeft het Grieksche woord een nog sterker beteekenis n.l. een smet aanwrijven, bespotten, honen. — In Hebr. 7: 26 staat nog „onnoozel” in den zin van „onschuldig”. — In Hand. 4: 2 lees ik: „zeer ontevreden zijnde”; hier stond oorspronkelijk „zeer te onvrede zijnde” en dat beteekende niet ontevreden, maar veel sterker: „misnoegd”, „ontstemd”, zooals het Grieksch ook bedoelt. — (Dr A. M. Brouwer. *Wat is ons de Bijbel?* p. 21.)

30 Sept. Open.

ZONDAGSSCHOOLWERK.

(Vervolg van bladzij 288).

Belangrijke agenda-puntjes voor den Z. S. president:

Evangelieleer: Voor elken Zondag in September is er een les. Begin in te halen wat ge ten achteren zijt met de lessen. Het jaareinde nadert en alle lessen dienen bij dien tijd gegeven te zijn. Put uit elke les alléén de gewichtigste punten; verspil geen tijd aan bijkomstige bijzonderheden. Die kunnen de leden zelf uitpluizen.

Het Nieuwe Testament: In deze maand hebben wij het drie-maandelijksch overzicht. Geschreven antwoorden op den laatsten Zondag der maand. De Z. S. president dient al de antwoorden na te zien om leerling en leeraar(es) beter te leeren kennen. Er zijn drie lessen voor de drie Zondagen die aan den examen-Zondag vooraf gaan.

Het Oude Testament: Daar is geen les voor den derden Zondag der maand. Op dien dag dient men de lessen in te halen, die men ten achteren is, waar dat noodig is; anders dient er een mondeling examen gehouden. Er is tevens een geschreven overzicht voor deze afdeeling op den laatsten Zondag der maand.

Het Boek van Mormon: Voor den eersten Zondag der maand is er geen les afgedrukt opdat de klas inhalen kan wat ze achterop is. Het maandprogramma is overigens hetzelfde als voor de andere klassen: schriftelijk vragen-beantwoorden op den laatsten Zondag.

De Kerkgeschiedenis-klassen hebben deze maand geen geschreven overzicht. Voor elken Zondag is er een les. De les over het naleven van het Woord der Wijsheid is heel mooi en dient met overtuiging gegeven. Zoekt naar goede voorbeelden, die de les schragen.

Lagere Afdeling: De eerste Zondag der maand is voor een plaatles bestemd. Elke leeraar(es) dient voor elk verhaal minstens één plaatje te hebben. De leeraars en leeraren zouden heel geschikt er een doos op na kunnen houden voor deze platen en plaatjes, om ze altijd bij de hand te hebben. Misschien zijn de kinderen er toe te bewegen, een plakboek aan te leggen van bijbelplaatjes.

Kindergarten: Ziet toe dat de leeraars en leeraren de opzegstukjes zoowel van buiten leeren als de kinderen. De eerste Zondag is voor een plaatles over het gebruiken van geschikt voedsel, in verband met het verhaal van Daniel en zijn vrienden, die allemaal sterk en gezond waren omdat zij het woord der wijsheid onderhielden. Laat de leeraren plaatjes van spijzen kiezen, die naar hun gedachten Daniel en zijn vrienden gegeten hebben en tevens van onverkieselijke spijzen. Laat de kinderen een keuze doen en laat een korte bespreking volgen.

Een wenk: Ge kunt goed gebruik maken van de pas gehouden kerkelijke volkstelling voor uw zendingswerk van het omhoogvoeren van uw presentiecijfer. De wijze Z. S. president grijpt deze gelegenheid aan om zijn presentie-lijsten te doen aanzwellen.

B. H. O.

ZUSTERS-HULPVEREENIGING.

De Indianen zijn van Hebreeuwsen oorsprong. Zie „Oorsprong der Amerikaansche Indianen” in de Stem tot Waarschuwing, blz. 129 (halverwege het blad, beginnende met: „Thans zullen wij enz.) tot bladzijde 138, bovenaan: „gereedschap door roest verteerd was.”

Vragen:

1. Welke overleveringen omtrent een heilig boek hebben de Indianen?
2. Is er overeenkomst tusschen Indianentalen en het Hebreeuwsch?
3. De tegenwoordige Indianen wonen in tenten. Zijn er ruïnen van huizen in Amerika gevonden?

4. Is er ooit bewijs aangetroffen dat de voorvaderen der Indianen ijzeren werktuigen gebruikt hebben?

5. Versterken deze Indianen-overleveringen uw getuigenis van het Boek van Mormon?

6. Zoudt ge, ook zonder die overleveringen, evengoed het Boek van Mormon kunnen aanvaarden?

De les: „Gezin en Gezondheid” verschijnt in het nummer van 15 September.

AMSTERDAMSCH E CONFERENTIE.

Van Donderdag 7 tot Zondag 10 Augustus werd te Amsterdam de halfjaarlijksche conferentie van het Amsterdamsche District gehouden in het gewone vergaderlokaal: Weteringschans 101. Alle zendelingen, op twee na, waren aanwezig.

In de eerste bijeenkomst, Donderdagavond, spraken districts-president Henry Hart, Ouderlingen Edward H. Boyer en Gerrit A. Jongejan, en Zendingspresident Frank I. Kooyman. Van den aanvang af was er in alle bijeenkomsten een goede opkomst.

Plaatselijke sprekers en spreeksters stonden op het Vrijdagavondprogramma en kweten zich goed van hunne (hare) taak. Hier volgen de namen: Zusters Elizabeth Bakker en Elizabeth Bacht; broeders Egbert van Komen, A. Brinksma en G. Runia Jr.

Zaterdagavond 10 uur had de gebruikelijke zendelingenbijeenkomst plaats, waarin geanimeerde besprekingen gehouden werden en raadgevingen-van-pas werden verstrekt.

Om 5 uur was er een doopdienst.

Zondag. Drie bijeenkomsten als aangekondigd: 10 uur v.m., 2.30 n.m. en 7 uur 's avonds.

's Morgens spraken: President Hart, Ouderling Symen Stam, Ouderling Bert H. Opheikens, O. O. V. en Z. S. opziener, zuster Martha Riet, assistente-bijenhoudster, en Ouderling P. Vlam, assistent-redacteur van „De Ster”.

Des middags: Ouderlingen Herman de Mik, districts-president van Rotterdam, Hoyt Wm. Brewster, C. Nicolas Schaap en Harvey L. Deem, districts-president van Groningen, gevolgd door een kort woord van president Kooyman.

's Avonds: Ouderlingen Warren D. Richardson, Archie L. Richardson, Nanno Venema, Kenneth R. Judd, Alton R. Pugh, Cornelius J. Dee, Don M. Wakefield en Warde M. Cameron, districts-president van Utrecht. Slotwoord van president Kooyman.

Voortreffelijk zingen van het Amsterdamsche zangkoor, onder de bekwame leiding van Ouderling Wakefield, luisterde de bijeenkomsten op. Er heerschte de echte „conferentie-geest”. Levendige korte toespraken, gericht tot niet-leden èn leden, toespraken die zuiver en echt klonken — ze zullen niet spoedig vergeten worden.

ZENDINGSNIEUWS.

Ontslagen.

Aan de volgende zendingen werd een eervol ontslag uitgerikt:

Ouderling Reed W. Farnsworth, geruimen tijd Zendingsscretaris; heeft in de laatste maanden o.a. zijne medewerking verleend aan het in-ordebrenge van de Mormoonsehe afdeeling der Hygiëne-tentoonstelling te Dresden, Duitschland.

Ouderling Don H. van Dam, langen tijd president van het Rotterdamsche District; heeft in de laatste maanden zijner zending speciaal werk verricht op het eiland Walcheren.

Ouderling Harvey L. Deem, president van het Groninger District; heeft indertijd o.a. te Almelo voorbeeldig werk verricht.

Ouderling Earl F. Shipley, tot voor enkele maanden gemeente-president te Dordrecht; in de laatste maanden werkzaam met Ouderling Van Dam aan den specialen arbeid in Middelburg en omstreken.

Een weemoedige ondervinding van twee dezer jeugdige heilsgezanten: Ouderlingen Farnsworth en Deem, was het overlijden hunner vaders tijdens de zendingperiode van de zoons. Beiden, hoe jong ze betrekkelijk ook waren, sloegen zich als mannen door deze droeve schaduw dagen heen.

Als een wetenswaardige eigenaardigheid stippen wij hier nog aan dat een kwarteeuw geleden de vader van Ouderling Van Dam over hetzelfde district gepre sideerd heeft als dat waarvan de zoon zoo langen tijd het hoofd was. Enkele onzer oudste leden hier te lande herinneren zich Ouderling Herbert Van Dam Jr nog wel.

Alle vier eervol ontslagenen vertrokken den 25sten Augustus van Rotterdam naar het Rotsgebirge.

Overleden.

DE GAST. — Te Rotterdam, den 10den Augustus, 1930, Willem de Gast zoon van Mattheus de Gast en Louisa A. C. Vermaat; geboren 8 Februari 1872, te Hellevoetsluis, gedoopt 8 November 1901, door Ouderling Aart J. Neuteboom, bevestigd door Ouderling Hendrik Bell.

Verplaatsingen en Aanstellingen.

De volgende ouderlingen zijn verplaatst:

Wilmer W. Tanner van den Helder naar Haarlem; George Rytting van Haarlem naar Rotterdam; Warren D. Richardson van Haarlem naar Rotterdam-Overmaas (aangesteld tot gemeente-president); Blaine R. Baxter van Gouda naar Den Haag; Herman Bell van Den Haag naar Gouda (aangesteld tot gemeente-president); Thomas F. Coppin van Den Haag naar Haarlem (aangesteld tot gemeente-president); Don M. Wakefield van Amsterdam naar Den Haag; Morris Cundick van Groningen naar Den Haag.

Ouderling Archie L. Richardson is aangesteld tot president van het Amsterdamsche District. Hij volgt Ouderling Henry Hart op, die vóór zijn vertrek genealogische nasporingen verricht.

Ouderling Cornelius J. Dee is tot president van het Groninger District aangesteld.